

De Keuze van de VVD

Succes wordt niet makkelijk gegund in de politiek. Zo roept de oppositie in koor dat de economie presteert dankzij de wereldwijde conjuncturele groei en ondanks het kabinet. Aangezien de VVD sinds 1994 deel uitmaakt van de regering en daarbinnen in hoge mate verantwoordelijk was voor het financieel economische beleid moet inmiddels empirisch te toetsen zijn welk effect onze inzet heeft gehad. Daarom begin ik met een artikel dat terugblijkt op de economische ontwikkeling in deze periode. Het artikel 'Terug in het spoor' van C. van Dijkhuizen biedt een mooi overzicht. In duidelijke grafieken wordt getoond hoe de overheidsschuld is gedaald van meer dan zeventig procent tot ruim vijftig procent en dat de cumulatieve groei van het BBP in Nederland boven het EU gemiddelde ligt. Het belangrijkste resultaat weerspiegelt zich natuurlijk in het werkloosheidspercentage. Dijkhuizen moest weliswaar vorig jaar nog een stijging laten zien, inmiddels weten we dat er sprake is van een forse daling en een werkloosheidspercentage dat bij de laagste in de EU hoort. Een periode van twaalf jaar met gemiddeld veel betere prestaties dan de landen om ons heen is het beste bewijs dat het financieel economische beleid heeft gewerkt.

Een even interessante terugblik, maar ook een vingerwijzing voor de toekomst, bevat het artikel 'Flexibilisering is gunstig voor banengroei' van G.E. Hebbink van DNB. Opnieuw een langjarige terugblik op de effecten van economisch beleid, specifiek op de flexibilisering van de arbeidsmarkt. Hebbink concludeert: "Dit betekent dat de arbeidsmarkt in structurele zin flexibeler is geworden. Tegelijkertijd behoort de Nederlandse arbeidsmarkt, eveneens in structurele zin, tot de best presterende onder de landen van de OESO, zowel wat betreft werkgelegenheidsgroei als werkloosheidsafname". Nu de laagconjunctuur waarin dit artikel werd geschreven weer achter ons ligt weten we dat de Nederlandse arbeids-

markt veel robuuster heeft gereageerd dan in het verleden en dat de torenhoge werkloosheid van begin jaren 80 niet is teruggekeerd. Opnieuw een bewijs dat beleid heeft gewerkt. Tegelijkertijd schrijft Hebbink: "Niettemin is er nog veel vooruitgang te boeken, vooral bij vast, niet-flexibele arbeidsrelaties. Een voorbeeld is de ontslagbescherming bij deze groep werknemers, die vergeleken met andere landen op een hoog niveau ligt". Dit zijn ware woorden, daarom maakt de VVD in haar verkiezingsprogramma die keuze voor verdere flexibilisering dan ook.

Een aanrader voor politici is ook het artikel 'Privatisering loont voor luchthavens' van P. Eichholtz en R. van Ouwkerk. Het thema privatisering is langzamerhand een taboe-onderwerp geworden. Het genoemde artikel biedt een prima remedie tegen koudwaterrees; glashelder wordt aangetoond dat "privatisering van luchthavens bedrijfseconomische voordelen oplevert". Wat mij betreft verplichte kost voor gemeenteraadsleden en kamerleden die denken dat meehuilen in het antiprivatiseringskoor ook werkelijk het belang van de burger zou dienen.

STEF BLOK